

ת"פ 20922/03 - אסמאעיל וסאם נגד מע"מ חיפה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 19-03-2022 מע"מ חיפה נ' וسام(עצי) ואח'
תיק חיזוני:

מספר בקשה: 2

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיא
מבחן אסמאעיל וסאם
נגד מע"מ חיפה
משיבה

החלטה

הבקשה והעובדות הנחות

1. לפני בקשה לביטול כתוב האישום בטענה להגנה מן הצדק, לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ). ביתר פירוט, טענות המבחן הן לשינוי ואכיפה בררנית. אפרט להלן את העובדות הנחות לזרוך הכרעה בבקשתו.

2. נגד המבחן וכן חברה בע"מ שהוא מנהלה, הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות על פי חוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1975. כתוב האישום מתאר כי במהלך השנים 2011-2014 ניכה המבחן בספרי הנהלת החשבונות של החברה, מסמכים הנחים להיות חשבונות מס מבלי שבוצעו עסקאות כמפורט בחשבונות. סכום המס שנחסר בשל כך הוא כ- 1,300,000LN. הבקשתו הוגשה מטעם המבחן בלבד ובטרם מסר תשובה לאישום.

טייעוני הצדדים

3. המבחן טוען כי במסגרת הליכי החקירה המציא לידי החוקרים פרטים מלאים בדבר זהות האדם אשר קשור בין קבלני המשנה שמסרו את החשבונות מושא האישום. המבחן טוען כי אין למצוא בחומר החקירה כל פעללה הקשורה באדם זה והוא טוען שהדבר עולה כדי אכיפה בררנית.

4. עוד טוען המבחן כי במקורה זה קיים شيء ממש שיש בכוחו לבטל האישום. בעניין זה נטען כי חלפו 6 שנים מאז הסתיימה החקירה, כאשר ממועד ביצוע העבירות חלפו כבר כ-7 שנים. המבחן טוען כי מאז ועד היום הוא כבר נשפט (בעניין שלא הובירה, אך דומה שקשרו לנושא זה), הורשע וריצה עונש מאסר. המבחן טוען כי ניהול ההליך שנותר לאחר האירועים, יכבד עליו מבחינה ראייתית, אישית וככללית. המבחן טוען אף שניתן היה
עמוד 1

"לסיים את כל הפרשה" במסגרת ההליך הקודם, אך היה ולא פירט טענה זו (והסעד המבוקש בגינה) ואת מהות ההליך נגדו בעבר, לא ניתן להתייחס לנושא ואף המאשימה לא השיבה לנושא. נושא זה אפוא לא ידוע בהחלטה זו.

5. המשיבה סבורה כי דין הבקשה להידוחות. באשר לטענת האכיפה הברורנית טוענת המשיבה כי מוחומר הריאות לא עולה שקיים אדם אחר זולת המבוקש כאחראי לביצוע העבירות מושא כתוב האישום. המשיבה טוענת כי המבוקש לא הניח תשתיית עובדתית כלשהי לביסוס טענותיו לגבי אכיפה בrrorנית ולא הציג כל ראייה המלמדת על כך שנפל פגם בשיקולי המשיבה להעמידו לדין. באשר לטענת השינוי, טוען כי מדובר בעבירות מסווג פשע, אשר תקופת התغيישנות בעניין היא בת 10 שנים וכי אין לאפשר עקיפה של דיני התغيישנות באמצעות הגנה מן הצדקה. לגופו של עניין צוין כי מדובר בחקירה מורכבת בנושא סבור שחקרתו אורך זמן. לחלוין טענה המאשימה שככל שיימצא נכון בטענת המבוקש, הסעד הנוכחי אינו ביטול האישום, אלא סעד מידתי יותר.

דין והכרעה

6. לאחר שעניינו הצדדים ראייתי לדוחות את הבקשה. אין בדעתו לדון במח奸 הילת שלבי המימוש בבקשת מעין אלו (ע"פ 8994/08 פלוני נ' מדינת ישראל (1.9.2009)), מן הטעם שהמבחן לא צלח את השלב הראשון שעוניינו הצבעה על פגם בהתנהלות המאשימה. טענת המבחן בדבר אכיפה בrrorנית לא הוכחה ولو ברמה המינימאלית, שכן על הטוען טענה בדבר אכיפה בrrorנית להניח תשתיית ראייתית מתאימה וזאת לא נעשה (רע"פ 3480/12 חמוץ נ' מדינת ישראל (24.9.2012); ע"פ 11/11 8551/2012 כהן סלכגוי נ' מדינת ישראל (12.8.2012); (ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ ואח' (10.9.2013)).

7. זאת ועוד זהה העיקר, חרב העובדה שהסניגור נקט בביטולו "אכיפה בrrorנית", הלכה למעשה, טענתו היא למחדל חקירה. נושא זה יבוא לידי ביטוי כМОון בשלב הכרעת הדין בהתאם לתמונת הריאות שתובא בפני, אך אין מקומו בטענה מקדמית טרם שמיעת ראיות.

8. אף באשר לטענת השינוי ראייתי לדוחות את הבקשה. בפסקה נקבע כי במקרים חריגים שבו ייכר בהגשת כתב אישום עשוי להקים טענה להגנה מן הצדקה. ראו ע"פ 16/11 1611/2018 מדינת ישראל נ' יוסף ורדי (31.10.2018):

"בקרים חריגים תיתכן הכרה בתחולתו של עקרון ההגנה מן הצדקה, מחמת חלק
זמן משמעותי בהגשת כתב האישום, וזאת בהתקיים התנאים דלהלן:

(א) משך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה הוא משמעותי; (ב) הפגיעה בהגנתו של הנאשם, בחירותו ובנסיבות חייו האישיות, עקב השינוי בהגשת כתב האישום, היא ממשית ומוחשית; (ג) אין בנמצא טעם מניח את הדעת להתנהלותה זו של הרשות מחמת מרכיבות ההליך, ניהול החקירה, או עומס מכבד.

מקום בו מצא בית המשפט כי השינוי שנפל בעניינו של הנאשם הוא אכן מכבד, בהתאם לשיקולים הנ"ל - עליו לבחון האם עומדת לו הגנה מן הצדקה, בהתאם למבחן הילת-שלבי לתחולתה של הדוקטרינה, ובשים לב לשפע הטעדים העומדים לרשות בית המשפט, מקום בו מצא להורות על תחולתו של עקרון ההגנה מן הצדקה"

9. במסגרת הטעדים שרשאי לבית המשפט להושיט בשל شيء ממשי נכללת גם החקלה בעונש, ודומה כי

לרוב יהיה זה הסעיף הראו' בנסיבות העניין, תחת ביטולו של כתב האישום. עם זאת, יתכונו גם מקרים חריגים בהם עצמת הפגיעה הקונקרטית תביא לسعد הקיצוני של ביטול האישום. ראו:

"מקובלת עליי מסקנת בית המשפט קמא כי ביטויו של השהוי הכבד בהגשת כתב האישום צריך לבוא בגין התעונש. אשוב ואבהיר: אני שוללת את האפשרות כי תהיינה נסיבות בהן שייחי כבד בהגשת כתב האישום, אשר גרם נזק ממש ומהותי לכולתו של הנאשם להtagנון, תבנה לביטול כתב האישום. ואולם, עניין זה מחייב בדיקה בכל מקרה לנסיבותיו, אשר תביא בחשבון את מהות העניין, את סיבת השהוי ומסקנו ואת טיב הנזק שנגרם לנאשם. אין להפוך את ההגנה מן הצדק למcause לקיים תקופת התשיענות הקבועה בחוק ויש להקפיד על כך שתויתור מכשיר להגשה עקרונות של הגינות וצדקה." (ע"פ 8922/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.2.2010))

10. ومن הכלל אל הפרט: על פני הדברים הזמן שחלף הוא משמעותי. ואולם, אין בפני פרטים בשלב זה על מרכיבות החקירה; משכה המעשית; והפגיעה שנגרמה בשל חלוף הזמן - האם נוגעת היא ליכולת להביא ראיות, או שמא עניינה בסבל נפשי " בלבד". אין בפנים פרטים בדבר ההליך الآخر שנוהל נגד המבוקש והאם הזמן שחלף גרם לו נזק במישור זה. מדובר אפוא בטענה שמצריכה שמייעת ראיות לצורך הכרעה בה ומשכך, בשלב זה דינה להידוחות.

11. סוף דבר, הבקשה נדחתת בשלב זה והמבקש יוכל לשוב ולהעלותה בעתיד בהתאם לתמונה הרαιות שתתרברר.

.12 אני קובע התקיק להקראה ליום 20.7.20 שעה 09.30

המצוירות תזמן הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז סיון תש"פ, 18 יוני 2020, בהעדר הצדדים.